

A KÚRIA
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kf.V.35.621/2019/4. szám

A tanács tagjai: dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
dr. Stefancsik Márta előadó bíró
dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Ujvári Tamás Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Ujvári Tamás ügyvéd)

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Baffia Gergely kamarai jogtanácsos

A per tárgya: alperes neve közigazgatási tevékenysége

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

A fellebbezéssel érintett elsőfokú határozat: Fővárosi Törvényszék
2019. szeptember 10. napján kelt 106.K.700.172/2019/24. számú
ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 106.K.700.172/2019/24. számú ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 40.000 (azaz negyvenezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

A z ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A másodfokú eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] Az önsegélyező- és egészségpénztár felperes igazgatótanácsa 1/2014. 05.08. számú határozata alapján, megbízott vagyonkezelője, az **E.A.** Zrt. 2014. május 20-án két adásvételi szerződést kötött a felperes nevében az **E.B.** Zrt.-vel: egyrészt

eladta a felperes tulajdonát képező 350.000 db O.II/2021. kötvényt (a továbbiakban: kötvények), másrészt a vevőtől visszavásárolta azokat. Az ellenérték mindkét ügyletet illetően a kötvények névértékének 77%-át kitevő 269.000.000 Ft volt. Az ügyletek eredményeként a felperes megbízott letétkezelő pénzügyintézete által vezetett befektetési és értékpapír számlájának egyenlege nem változott. A felperes a kötvényeladást és -vételt nem könyvelte le, a névérték és az eladási ár közti különbözetet értékvesztésként számolta el, a 80.500.000 Ft árfolyamvesztés a negyedéves hozamfelosztás során a tagok egyéni számláján nem jelent meg. A felperes 2016. és 2017. években 70.000.000 Ft névértékű kötvényt eladott az O. Zrt.-nek nem a 2014. évi beszerzési árnak, hanem a névértéknek megfelelő vételárért. Az így elért 16.100.000 Ft árfolyamnyereséget sem számolta el a negyedéves hozamfelosztás során a tagok egyéni számláján.

- [2] A 2014., 2016. és 2017. évi kötvényügyletek következtében az egyéni számlák értéke 64.400.000 Ft-tal magasabb, mint a fedezetükül szolgáló kötvényeké.
- [3] Az alperes 2012. július 12-től annak lezárásáig tartó időszakra hivatalból folytatott átfogó ellenőrzése alapján a 2019. február 14-én kelt határozatával 32 pontban különböző tárgyú jogsértő gyakorlat megszüntetésére, és ennek igazolására hívta fel a felperest, továbbá kötelezte összesen 10.000.000 Ft felügyeleti bírság (33. pont) és 2.388.600 Ft eljárási részköltség (34. pont) megfizetésére.
- [4] A kötvényekkel kapcsolatban a határozat 3-5. pontjaiban az alperes felhívta a felperest a kötvények piaci értékre való leértékelésének kezdeményezésére (3. pont), a Magyarországon bejegyzett gazdálkodó szervezet által nyilvánosan forgalomba hozott kötvény-portfólión belüli súlyára vonatkozó jogszabályi rendelkezések betartására (4. pont), és a 2014. évi adásvételi és a 2016-2017. évi eladási műveletek könyvelésére, a mutatkozó hozamvesztés egyéni számlákon való kimutatására (5. pont).
- [5] Az alperes határozatának 5. pontját azzal indokolta, hogy a felperes a kötvényeladás és -vétel lekönyvelésének elmulasztásával megsértette a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) 15. §-ában és 165. §-ában rögzített bizonylati fegyelem és teljesség elveit, a névérték és az eladási ár közti különbözet értékvesztésként való elszámolásával az önkéntes kölcsönös egészség- és önségélyező pénztárak beszámolóképzési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 252/2000. (XII.24.) Korm. rendelet (Eszr.) 29. § (6) bekezdés e) pontját, az O. Zrt. részére való kötvényeladás során az Eszr. 29. § (5) bekezdés h) pontját. A felügyeleti bírság fizetésre kötelezést (határozat rendelkező részének 33. a) pontja) - további jogsértések együttes értékelése mellett - mindezekkel kapcsolatban a alperes neveről szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNB tv) 75. §

(4) bekezdésére és 76. § (1) bekezdésére alapította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [7] Előadása szerint az igazgatósági határozatot - tértivevénnel igazoltan - az alperes postai úton 2014. június 3-án megkapta. Az ügyletekről a döntéshozatalt megelőzően több, mint három évvel tudomást szerzett, ezért az MNB tv. 75. § (5) bekezdése értelmében határozata 5. pontjában a jogsértés megállapítása mellett intézkedést nem alkalmazhatott volna és a 33/a. pontja szerint felügyeleti bírságot nem szabhatta volna ki.
- [8] Álláspontja szerint a határozat 5. pontja sérti az Eszr. 6. § (1) bekezdését is, mert az ügyletek nem jártak pénzmozgással, így a pénzforgalmi szemléletű könyvelésben azokat nem kellett feltüntetnie. A határozat 34. pontja továbbá ellentétesnek tartotta a közigazgatás és hatóság eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33/A. §-ával, mert a 2019. február 14-én lejárt meghosszabbított ügyintézési határidőn túl, 2019. február 15-én kiadmányozta határozatát, így részére 2.388.600 Ft eljárási költség megfizetésére köteles.
- [9] Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatában foglaltak alapján.

Az elsőfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [11] Indokolása szerint a támadott határozat nem sérti a Ket. 33/A. §-át, mert az MNB tv. 49. § (1) bekezdése annak alkalmazását kizárja. Emellett az alperes határozatának 34. pontjában nem az eljárásért megfizetett illeték, díj, hanem szakértői költség megfizetésére kötelezte a felperest, így a keresetben megjelölt ezen jogsértés nem valósult meg.
- [12] Kifejtette, hogy az alperes által 2014. június 3-án kézhez vett igazgatósági határozat csupán annyit tartalmazott, hogy a felperes a limitsértés megszüntetése érdekében a vagyonkezelő javaslatára a kötvények technikai átkötéséről döntött. Az MNB tv. 75. § (5) bekezdés szerinti tudomásszerzés a tények olyan fokú ismeretét követeli meg, amely alapján megállapítható a jogsértés ténye. Az igazgatóság ülés jegyzőkönyve egy jövőbeni ügyletről szóló, akár vissza is vonható döntést tartalmaz, amely a technikai lebonyolításáról lényegi információt nem árult el, ezért az alperes nem szerezhette a kötvények eladásáról és vásárlásáról érdemi ismereteket. A tudomásszerzés a vizsgálati eljárásban, az ügyletekre vonatkozó tények

megismerésével valósult meg, így az intézkedési határidő nem telt el.

- [13] Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a felperes az Eszr. 6. § (1) bekezdése értelmében a vagyoni, a pénzügyi és jövedelmi helyzetére ható eseményekről a kettős könyvvitel rendszerében pénzforgalmi szemléletű nyilvántartást köteles vezetni. A 2014. május 20-i kötvényeladás és -vétel folytán az Eszr. 29. § (6) bekezdés c) pontja szerinti árfolyamvesztést realizált, amelyet pénzügyi műveletek ráfordításaként kellett volna kimutatnia, és a Számv. tv. 15. § (2) bekezdés és 165. § (1) bekezdése szerint könyveibe be kellett volna vezetnie. Az elsőfokú bíróság a felperes által kizárólag a peres eljárás során csatolt okirati bizonyítékokat az értékelés köréből a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdése alapján kirekesztette, és rögzítette, hogy az igazgatótanácsi jegyzőkönyv és az adásvételi szerződések egyértelműen alátámasztják az eszközök és források állományát befolyásoló ügyletek megtörténtét, a „technikai átkötés” nem önálló ügylettípus, hanem a felek által használt elnevezés.
- [14] A per tárgyát jogkérdésnek minősítette, így a felperes szakértő kirendelésére, tanúk meghallgatására és a felperes által csatolt magányszakértői vélemény értékelésére vonatkozó bizonyítási indítványait elutasította.
- [15] A per első tárgyalását követően az alperes kompetenciahiányán alapuló jogsérelem vizsgálatát a Kp. 43. § (1) bekezdése alapján tiltott keresetváltoztatásnak tekintette és annak elbírálását mellőzte.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [16] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, elsődlegesen az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.
- [17] Fenntartotta azon álláspontját, hogy a kötvényekkel kapcsolatos ügyleteket illetően - az MNB tv. 75. § (5) bekezdése szerint - az intézkedés megtételére nyitva álló határidő eltelt, továbbá az alperes megfelelő kompetencia hiányában, tévesen minősítette a kötvényügyleteket. Ténylegesen nem történt meg a kötvények eladása és visszavásárlása, ezekkel kapcsolatos joghatályos szerződés, megbízás nem áll rendelkezésre. A kötvényeket leértékeltek, pénzmozgás nem volt, ezért könyvelése az Eszr. 6. § (1) bekezdése szerinti pénzforgalmi szemléletnek megfelelt. Sérelmezte bizonyítási indítványai elutasítását.
- [18] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet hatályában történő fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A fellebbezés nem alapos.

[20] A Kp. 99. § (1) bekezdése értelmében az elsőfokú ítélet elleni fellebbezést jogszabálysértésre hivatkozással lehet előterjeszteni. A Kúria az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. (1) bekezdése alapján - a bizonyítás és vizsgálat hivatalból történő elrendelésének körén kívül - csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei közt vizsgálhatja felül.

[21] A fellebbezési eljárás kereteit ezen rendelkezések folytán a fellebbezés határozza meg, amelyben a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja értelmében meg kell jelölni a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével. A fellebbezés ezen tartalmi kellékei a Kp. 104. § (2) bekezdése alapján hiánypótlási eljárás keretében sem pótolhatók.

[22] A felperes fellebbezésében jogszabályhelyként kizárólag az MNB tv. 75. § (5) bekezdését és az

megállapította, hogy a felperes tévesen értelmezi a 2014. május 20-i ügyetek számviteli lényegét, valamint a pénzforgalmi szemléletű kettős könyvvezetés kötelezettségének fogalmát, illetve az abból rá háruló kötelezettségeket.

[31] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megfelel a fellebbezésben megjelölt jogszabályoknak, ezért annak fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, a fellebbezéssel támadott részében a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[32] Az alperes a másodfokú eljárásban felmerült költségét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése, illetve a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII.27.) IM rendeletnek megfelelően nem igazolta, ezért a Kúria annak megállapítását a Pp. 81. § (5) bekezdése szerint mellőzte.

[33] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja szerinti illetékalap után a 46. § (1) bekezdése szerint megállapított 40.000 Ft összegű feljegyzett fellebbezési illeték viseléséről a Kp. 99. § (2) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

[34] Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

, 2019. december 12.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Stefanicsik Márta sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró